

Núm. de Protocol: 2000068/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000037/2018

SENTÈNCIA 80-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. M.V.D.
Representant: *Ídem*
Advocat: B. & B.

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)
Representant: Sr. A.M.E.
Advocat: Sra. C.S.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET
M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, a vint-i-vuit de setembre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000068/2016**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent la magistrada **Sra. Elsa PUIG MUÑOZ**, la qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. M.V.D.va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució de la CASS de data 3 d'agost de 2016, sol·licitant la seva reposició en la situació de baixa mèdica així com el reconeixement d'un grau de menyscabament superior al 10 % (concretament del 14,5%).

2.- En la sentència del 22 de setembre de 2018 el Tribunal Unipersonal del Batlle ha estimat parcialment la demanda promoguda per la Sra. M.V.D, i ha reconegut un percentatge de menyscapte del 8,8%, declarant que s'ha de modificar conseqüentment l'import mensual de la pensió d'invalidesa atribuïda, amb efectes a comptar del 25 d'agost de 2016.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 10 de maig de 2018, la Sra. M.V.D. estima en substància, que:

- se l'hi ha de reconèixer un percentatge de menyscapte del 14,5%, com es conclou a l'informe de la Dra. M. al seu peritatge del 20 de setembre de 2016;

- el 13 de febrer d'enguany fou visitada pel Dr. Marqués pels dolors costals que pateix, i aleshores s'observàren fractures costals consolidades, algunes d'elles desplaçades que van de la 5na a la 9na, "*a comparar amb anteriors controls*". L'agent va sol·licitar que s'admetés el referit informe com a prova en aquesta segona instància, petició que fou denegada per aqueix Tribunal.

En el seu escrit de contesta -de data 4 de juny de 2018-, al recurs formulat per l'adversa, la CASS precisa:

- no procedeix l'admissió de noves proves, sense perjudici que l'agent sol·liciti la revisió del seu estat de salut si aquest ha canviat i s'iniciï un nou procediment administratiu a l'efecte;

- la valoració de les seqüeles que ha fet el Tribunal d'instància i el percentatge de minva que es reconeix (del 8,8%) no fa variar l'import del capital que va rebre l'agent (que es va calcular en funció d'una minva del 7,85%), ja que en ambdós casos és inferior al 10%.

Ambdues parts han confirmat els seus arguments en els seus respectius escrits de conclusions.

4.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat la magistrada ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La Sra. M.V.D. el 16 de novembre de 2015 va patir un accident de trànsit –fou atropellada per un vehicle- quan es dirigia al seu centre de treball.

Com a conseqüència de l'accident va patir un traumatisme cranioencefàlic lleu i fractures de cinc arcs costals de l'hemitòrax esquerre, iniciant un atur de treball que va perdurar fins el 25 d'agost de 2016.

Per resolució de la CASS de 3 d'agost de 2016 es va atorgar l'alta mèdica –amb la conseqüent suspensió del pagament de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal-, i un capital d'invalidesa derivat d'accident laboral amb un grau de menyscabament del 7,8%, i un import de 1.783,12 euros, a comptar del 25 d'agost de 2016.

Aquest grau es va calcular partint del dictamen mèdic obrant al foli 10 de les actuacions, que reflecteix com a patologies derivades de l'accident de treball les fractures dels arcs costals posteriors esquerrers 4, 7, 8, 9 i 10, consolidats (3%), i un vertigen posicional paroxístic benigne posttraumàtic compensat (5%), la qual cosa, després d'aplicar la fórmula de Balthazard, comporta que el percentatge total sigui del 7,8%.

No hi ha discussió sobre el percentatge associat al vertigen, sinó que el únic element en discussió és el relatiu a les fractures costals.

A la demanda es va aportar l'informe de la Dra. M. (folis 16 i següents) que, pel que fa les fractures costals, conclou que l'agent presenta una important deformació toràcica i que això fa accentuar una cifosi dorsal preexistent, que pot acompanyar inclús dificultats respiratòries al no poder estendre la caixa toràcica normalment, però afegeix: *“Tanmateix, l'auscultació cardiopulmonar és estrictament normal, sense cap buf ni arítmia, ni tampoc cap roncus ni sibilant a nivell pulmonar”*.

També es va aportar l'informe del Dr. (foli 21) que refereix que l'agent ha estat pacient de la seva consulta des del dia 27 de març de 2007, i que abans del seu atropellament no havia patit mai problemes toràcics ni respiratoris associats, però d'aquest informe no es desprèn que l'agent pateixi d'aquests problemes pulmonars, ni tampoc que les seves fractures costals siguin del tipus “volet”, com seguidament s'analitzarà.

A la demanda es va sol·licitar la pràctica d'una prova pericial forense, i a l'escrit de contesta de la CASS també es demanava aquesta mateixa prova a realitzar per dos metges, que fou admesa, i es va

realitzar per la Dra. C. M. o G. i pel Dr. C. H. V., ambos forenses (folis 95 i següents), i al seu informe es conclou que les fractures costals es troben totalment consolidades i que en cap moment la pacient va presentar un “volet costal”, per la qual cosa, aplicant el Barem de la *Union Nationale des Caisses de Sécurité Social*, concretament el punt 9.1, valoren aquesta seqüela en 4 punts.

Així, l'esmentat barem estableix:

“9 - APPAREIL RESPIRATOIRE

9.1 PAROI THORACIQUE.

L'estimation des séquelles se fondera sur les éléments douloureux, la gêne respiratoire, la gêne au travail et sur l'insuffisance respiratoire qui pourrait être rattachée au traumatisme.

En général, la fracture d'une ou plusieurs côtes, ou la fracture du sternum, n'entraîne pas d'incapacité partielle; hormis les éléments douloureux éventuels, on doit rejeter comme dénuée de valeur la formule ancienne : 2 % que multiplie n côtes fracturées.

- Fracture de côtes, selon l'intensité de la douleur 2 à 5

- Fracture de côtes à type de volet thoracique avec déformation 5 à 10.”

És a dir, allò que és rellevant per atorgar una puntuació per les fractures costals de 5 a 10 és el tipus de fractura, que necessàriament ha de ser tipus “volet”, supòsit que no es dona en el cas que ens ocupa, segons la pericial practicada en les actuacions.

Així, la sentència d'instància valora correctament la prova practicada. En efecte, cal insistir en que de la documentació i informes obrants a les actuacions no es pot concloure que la Sra. V presentés un “volet costal”, patologia que comporta que la caixa toràctica no compleixi la seva funció -comprimir els òrgans interns que conté, especialment els que tenen moviments reiterats, com són pulmons i cor-, la qual cosa provoca complicacions cardiorespiratòries.

De fet, tampoc en l'informe de la Dra. M. es parla de fractura tipus “volet”, sinó únicament d'una important deformació toràctica i que això fa accentuar una cifosi dorsal preexistent, que “pot acompanyar” –ho esmenta com a possibilitat- inclús dificultats respiratòries al no poder estendre la caixa toràctica normalment, però afegeix: “*Tanmateix, l'auscultació cardiopulmonar és estrictament normal, sense cap buf ni arítmia, ni tampoc cap roncus ni sibilant a nivell pulmonar*”.

Per això, en el cas de l'agent, si bé és cert que va patir la fractura de cinc costelles, afortunadament totes les fractures van consolidar, i la pacient no presenta cap afectació pulmonar, de fet, tampoc va tenir dificultats respiratòries durant el seu ingrés hospitalari després de l'accident.

En definitiva, la valoració de la prova obliga a concloure que cal desestimar el recurs d'apel·lació.

A l'últim dir que l'article 165.2 del Text refós de la Llei 17/2008, de la Seguretat Social, disposa:

“Article 165. Contingut econòmic de la pensió¹. Després d’haver-se fixat el grau d’incapacitat, la persona assegurada té dret a un capital o a una pensió en les condicions dels apartats següents.². Si presenta una disminució de fins al 20% de capacitat per exercir una activitat professional, té dret a un capital, que es calcula com segueix:

- a) Si la disminució és inferior o igual al 10%, el capital és l’equivalent a dos vegades la base de càlcul actualitzada.”*

D’acord amb aquesta disposició, la valoració de les seqüeles que ha fet el Tribunal d’instància i el percentatge de minva que es reconeix (del 8,8%) no fa variar l’import del capital que va rebre l’agent (que es va calcular en funció d’una minva del 7,85%), ja que en ambdós casos és inferior al 10%.

Tanmateix, això no impedeix que aquest increment del 7,85% al 8,8% tingui efectes, compte tingut que si el treballador pateix posteriorment alguna altra seqüela, el percentatge que aleshores se li atorgui se sumarà al que ja li hagi estat reconegut. En altres paraules, la resolució judicial sí pot tenir efectes en un futur.

Tercer.- No s’aprecien circumstàncies determinants d’una especial condemna al pagament de les despeses d’aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s’ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d’apel·lació formulat per la representació processal de la Sra. M.V.D.

Segon.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s’hagi complert el que disposa l’article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d’aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s’arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.